

РОЗДІЛ 2. «СОЦІОЛОГІЧНІ СТУДІЇ»

2.1. Прикладні аспекти науки управління суспільством

Громоздов В. В.

gromozdovag@gmail.com

аспірант кафедри регіоналістики і туризму факультету маркетингу
ДВНЗ «Київський національний економічний університет
імені Вадима Гетьмана» м. Київ, Україна,

Мартинюк О. І.

gromozdovag@gmail.com

аспірант кафедри регіоналістики і туризму
факультету маркетингу
ДВНЗ «Київський національний економічний університет
імені Вадима Гетьмана» м. Київ, Україна

УПРАВЛІННЯ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИМ РОЗВИТКОМ РЕГІОНУ

Децентралізація влади, реформа місцевого самоврядування вимагають змін в роботі регіональних апаратів управління економікою: мають бути внесені відповідні зміни в економічні механізми управління розвитком регіонів, на новий ступінь повинна бути піднесена організаційна структура управлінських регіональних відносин, знайдено нові методи управління розвитком регіону. Демократизація управління вимагає визнання соціуми – центом усіх управлінських напрямків.

На даний час демократичними постулатами управління повинно бути:

- реформування підходу до визначення функції добробуту й поліпшення якості життя населення;
- створення альтернативних інструментів прогнозів економічного розвитку;
- удосконалення організаційних структур управління.

Для подолання наявних відставань і недоліків в управлінні економічним розвитком необхідне здійснення комплексу заходів, в першу чергу, створення цілісної системи управління, здатної приймати ефективні рішення, близькі до оптимальних [1].

Це вимагає більш широкого застосування методів комплексної економічної оцінки регіонального розвитку: методу визначення рівнів економічного і соціального розвитку регіонів, методу визначення комплексності, спеціалізації, структурних зрушень регіонального розвитку та інше [2].

Науково містким і гідним уваги є метод аналітико-розрахункового обґрунтування і моделювання регіонального розвитку – це нормативний метод управління, що передбачає використання науково обґрунтованих норм і нормативів, а також балансовий метод, який використовується для поєднання обсягу і структури суспільних потреб з матеріальними, трудовими й фінансовими ресурсами.

Балансовий розрахунок координує різні прогнозно-програмні завдання, поєднуючи всі прогнозно-програмні цілі в певну ієрархічну структуру. Будь-який баланс є синтезом окремих балансів, кількість яких може бути як завгодно великою. Інформацію, потрібну для складання балансу, одержують з інших балансових розрахунків, саме тому мова йде про систему господарських балансів. В умовах децентралізації влади та децентралізації фінансування відповідність за якість місцевих балансів та їх кореляція з балансами обласних рівнів зміщується на місцеві рівні, на рівень територіальних громад.

На місцевому рівні стає доцільною і необхідною розробка окремих балансів, що використовуються при керуванні територіальним розвитком. На рівні консолідованих балансів од-

ним з найважливіших є баланс грошових доходів і витрат населення. Система показників цього балансу відображає формування грошових доходів населення у процесі розподілу й перерозподілу частини національного доходу, а також їх використання.

Рівень життя населення – одна з найбільш складних категорій соціальної теорії. Соціально-економічна ситуація в регіоні характеризується певним сполученням параметрів регіонального розвитку, що є специфічними для кожного регіону. Якщо ситуація в регіоні відповідає об'єктивним факторам, то такому регіону не потрібні ні які компенсаційні механізми. У протилежному випадку регіон погано адаптується до нових умов господарювання. При цьому слід зазначити, що така оцінка є чисто умовною, оскільки параметри регіонального розвитку досить різноманітні й важко зводяться в деякий інтегральний параметр, а факторам, як правило, можна дати тільки якісну оцінку [3]. За головний параметр регіонального розвитку слід прийняти рівень життя населення, тому що, саме підвищення (чи у перехідний період – підтримка) рівня життя населення є метою функціонування регіональної системи.

Використана література:

1. Громоздова Л.В. Экономическая реформа области: тенденции сегодняшнего дня // Экономика: проблемитеорії та практики. Зб. наук.пр. – Дніпропетровськ: ДНУ, 1999. – Вип. 7. – С. 12–15.
2. Громоздова Л.В. Антикризисное развитие Кировоградского региона на рубеже нового столетия // Экономика: проблемитеорії та практики Зб. наук. пр. – Дніпропетровськ: ДНУ, 2000. – Вип. 45. – С. 64–67.
3. Громоздова Л.В. Элементы моделей экономического развития стран третьего мира в современной региональной экономике Украины// Экономика: проблемитеорії та практики Зб. наук. пр. – Дніпропетровськ: ДНУ, 2001. – Вип. 71. – С. 18–22.

2.2. Управлінська система в структурі українського демократизму

О.Б. Гаєвська
gaevoxy@gmail.com

доктор філософських наук, професор, завідувач кафедри соціології
факультету управління персоналом,
соціології та психології
ДВНЗ «Київський національний економічний університет
імені Вадима Гетьмана» м. Київ, Україна

УПРАВЛІНСЬКА СИСТЕМА В СТРУКТУРІ УКРАЇНСЬКОГО ДЕМОКРАТИЗМУ

Системність в управлінні для України має певне навантаження, що пов'язано із становленням нової соціальної системи. В даному випадку це не просто системність як існування деякої форми організації, а цільовий напрямок розвитку об'єкта, який знаходиться в стані порушення балансу між елементами системи, зміни їх змісту в процесі переходу з одного стану в інший. В Україні цих змін зазнають всі елементи соціальної системи, що, зрештою, і є їхнім перетворенням в іншу системну якість. Іншими словами, елемент залишається, змінюючи свою сутність шляхом набуття нового змісту у зв'язку з наповненням його іншою організаційною, соціально-економічною та духовною енергією. В управлінських відносинах ці зміни повинні відтворюватися у відповідних рішеннях, що виключають саму можливість посягання не тільки на результат, але й на сам процес набуття елементами системи нового змісту, в якому стверджується нова соціальна система. Такі посягання на процес системоутворення в управлінських відносинах в Україні відбуваються постійно, оскільки їх викликає сам міжсистемний (і одночасно системний) стан цих відносин.